

[Elmqvist.]

gen her i Landet og derigennem gavne hele Landets Befolkning, ogsaa Arbejderbefolkningen. Det er det eneste Motiv, vi har til at gaa imod denne direkte Beskatning i dette Øjeblik, da Erhvervene har Brug for al den Kapital, de overhovedet raader over. Og hvad angaar de gamle og Invaliderne, har vi netop i Dag præciseret — det ærede Medlem maatte have opfattet det, hvis han havde hørt rigtig efter —, at vi godt vilde være med til at drøfte en Forbedring af deres Kaar, hvor det maatte være tiltrængt; vi forlangte bare, at der skulde gives tilstrækkelig Tid til Drøftelser, og at der skulde indhentes Oplysninger, hvorpaa Ændringerne kunde baseres.

Og maa jeg saa sige til den højtærede Finansminister, at jeg tvivler ikke om, at det er rigtigt, naar den højtærede Finansminister siger, at disse Eksempler er hentet uden nogen som helst Tendens. Selvfølgelig er det gjort ganske objektivt, men Lykken har jo staaet den højtærede Finansminister bi derved, at det er lykkedes at faa frem nogle Eksempler omfattende Selskaber med en meget lille Udbytterate, 16 000 Kr., 5 000 Kr. og 19 000 Kr. Det er klart, at for disse enkelte tre Selskabers Vedkommende bliver den Skatteforhøjelse, der finder Sted, ikke stor, men det havde været ganske godt, om den højtærede Finansministers Embedsmænd havde haft Held til ogsaa at dukke ned til nogle af de Selskaber, der har de store Udbytterater, 80 000 Kr., 100 000 Kr., 150 000 Kr. og 200 000 Kr. Dér betyder det noget med den Ekstraskat, man her skal af med, 50 000 Kr., 60 000 Kr. eller 70 000 Kr. Det er i hvert Fald 50 000 Kr. eller 60 000 Kr. eller 70 000 Kr., som ikke kan bruges til Modernisering af Maskiner eller Fornyelse af Virksomhederne, og det er det, vi mener Pengene først og fremmest skal forbeholdes til. Vi bebrejder ikke den højtærede Finansminister, at han ikke har kunnet fremskaffe flere Eksempler i Dag; vi indrømmer, at de tre Eksempler her er fremskaffet uhyre hurtigt, men det, vi bebrejder den højtærede Finansminister, er, at han ikke har villet give os Tid til at fremskaffe yderligere Eksempler, fremskaffe en større Oversigt over, hvordan det vil virke for Selskaber, der ligger i Yderkanterne, saa man kunde se Udsvingene. Det har den højtærede Finansminister ikke villet gaa med til. Han har i sin Stejlhed partout villet have Lovforslaget gennemført i Dag — maaske i nogen Usikkerhed om, hvor-

vidt de, der støttede ham i Dag, ogsaa vilde støtte ham efter Jul. Jeg tror ikke, der var nogen Grund for den højtærede Finansminister til denne Usikkerhed; tværtimod kunde der maaske have været Mulighed for, at de Oplysninger, der fremkom, blev af en saadan Art, at Indstillingen over for Finansministerens Forslag blev mere velvillig.

Foss: Naar vi skal gentage de Forhandlinger, der er foregaaet i Udvalget, vil jeg gerne gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at det dog er et Beløb paa 15 Mill. Kr., der, saa vidt jeg har forstaaet, skønnes at ville blive Provenuet af denne Skat, og jeg regner dog ogsaa 15 Mill. Kr. for et Beløb, der har en vis Interesse for Erhvervslivet og dets Konsolidering. Disse Gennemsnits-eksempler — og den højtærede Finansminister understregede jo, at det var Gennemsnitseksempler — ligger selvfølgelig meget lavt; de ligger nemlig lavere end det Gennemsnitstal, der er nævnt som det, man skønnede var den gennemsnitlige Forøgelse, idet flere af dem er under de 10—11 pCt., der var Tale om; men det undrer mig, at man kan naa de 15 Mill. Kr., hvis det drejer sig om saa smaa Beløb for de enkelte Selskaber, og det, som vi har for søgt at faa lidt at vide om, var, om der ikke var Selskaber, som blev ganske anderledes haardt ramt. Men jeg anser altsaa trods alt ogsaa 15 Mill. Kr. for at være af en vis Betydning for Erhvervslivet.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Elmquists indledende lille fikse Bemærkning om, at jeg var henne for at hjælpe det ærede kommunistiske Medlem, kunde han roligt have sparet sig. Jeg gaar ud fra, at det kommunistiske Medlem kan klare sig paa samme Maade som andre Enkeltpersoner. (*Elmqvist:* Det var tænkt som en spøgefuld Bemærkning, Hr. Minister!). Det haaber jeg ogsaa, og jeg haaber, at det vil blive opfattet saaledes, for det har vist, saa vidt jeg har forstaaet, hidtil været saadan i dette høje Ting, at baade Medlemmer og Ministre kunde veksle Ord med hinanden, uden at det var Genstand for særlige Kommentarer fra en eller anden forhenværende Minister paa Talerstolen.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Elmquist — og det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Foss —, at de Eksempler, som jeg har nævnt her i Dag, har jeg følt mig foranlediget til at tage